

Bc. Monika Habrová: Pasáž na Hrad (Pražské pasáže)

[posudek diplomního projektu]

Pochybnost řešení křižovatky, neschopnost města zadat projekt správně a setrvačnost dopravních projektů, které neustále vězí v sedmdesátých letech minulého století, byla umocněna osazením památníku! Vypadá to, že místo je pro město navždy ztraceno...

Monika Habrová studovala pasáže. Pokus o nápravu hrubé chyby se sám nabízel. Když už musíme na Hrad podchodem, proč ne rovnou „pasáží“? Praha má spoustu „zeleně“, co však poslední dobou chybí je město. Každá zbytková plocha proto musí být zastavěna, zejména když se dívá na Hrad. Jen tak se Město zase navrátí. Jedině tak budou jizvy alespoň z části zaceleny. Dejvice, školy, studenti, hostující profesori ubytovaní cestou z letiště v pokoji s výhledem na hrad (to by snad mohli přijet). Ostatně, jak jinak zajistit bydlení, tedy trvalou přítomnost obyvatel, na místě, kde se bydlet v podstatě „nesmí“? Kolej s pasáží na Hrad. I ten pomník by dostal důstojnější souvislosti...

Parcela je samozřejmá, ale nejednoduchá. Slečna Habrová několikrát změnila koncept dvora a pasáže, změnila charakter jednotlivých rohů trojúhelníku. Hledala návaznosti a souvislosti. Nakonec změnila i nesmyslný tvar parčíku v hradebním pásu – škoda, že to reálně nebude možné...

Přes veškerou snahu o velkorysé řešení celku (nebo možná právě kvůli tomu) jsou jednotlivé detaily konstrukce a řešení fasád jen naznačeny. Samozřejmě, že k tomu slouží další stupně projektové dokumentace, ale diplomní projekt je projektem „konečným“ a proto by měl obsahovat řešení třeba jen naznačená, ale vyřešená. Monika Habrová ale i přes drobné nedostatky detailů vyřešila to podstatné. Dokázala, že tento zdánlivě nezastavitelný pozemek lze vrátit zpět městu a to je dnes asi to nejdůležitější...

Doporučuji přijmout projekt Moniky Habrové k obhajobě a ohodnotit známkou B.

Roman Koucký, 2015-06-06